מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך׃ ולא תונו
איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם׃ ועשיתם את חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח׃ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה׃ וכי תאמרו מה נאכל
בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
תבואתנו׃ וצויתי את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשת את התבואה לשלש השנים׃
וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא
תבואתה תאכלו ישן׃ והארץ לא תמכר
לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם
עמדי׃ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃
כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא
גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו׃
ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא
כדי גאלתו׃ וחשב את שני ממכרו והשיב
את העדף לאיש אשר מכר לו ושב
לאחזתו׃ ואם לא מצאה ידו די השיב לו
והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל
ויצא ביבל ושב לאחזתו׃ ואיש
כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו׃ ואם
לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית

ולא תונון גבר ית חבריה ותדחל
מאלהך ארי אנא יי אלהכון׃
ותעבדון ית קימי וית דיני תטרון
ותעבדון יתהון ותיתבון על ארעא
לרחצן׃ ותתן ארעא איבה
ותיכלון לסבעא ותיתבון לרחצן עלה׃
וארי תימרון מה ניכול בשתא
שביעיתא הא לא נזרע ולא
נכנוש ית עללתנא׃ ואפקיד
ית ברכתי לכון בשתא שתיתיתא
ותעביד ית עללתא לתלת שנין׃
ותזרעון ית שתא תמינתא
ותיכלון מן עללתא עתיקא עד שתא
תשיעיתא עד מיעל עללתה תיכלון
עתיקא׃ וארעא לא תזדבן
לחלוטין ארי דילי ארעא ארי
דיירין ותותבין אתון קדמי׃
ובכל ארע אחסנתכון פרקנא
תתנון לארעא׃
ארי יתמסכן אחוך ויזבין
מאחסנתיה וייתי פריקיה דקריב
ליה ויפרוק ית זביני דאחוהי׃ וגבר
ארי לא יהי ליה פריק ותדביק
ידיה וישכח כמסת פרקניה׃ ויחש
ויחשיב ית שני זבינוהי ויתיב ית
מותרא לגבר דזבין ליה ויתוב
לאחסנתיה׃ ואם לא תשכח ידיה
כמסת דיתיב ליה ויהון זבינוהי ביד
דזבן יתיה עד שתא דיובלא ויפוק
ביובלא ויתוב לאחסנתיה׃
וגבר ארי יזבין בית מותב קרתא
מקפא שור ויהי פרקניה עד משלם
ליה שתא שלמתא דזבינוהי עדן בעדן
יהי פרקניה׃ ואם לא יתפריק עד
משלם ליה שתא שלמתא ויקום
ביתא דבקרתא דליה שורא

ולא תונו איש את עמיתו· כאן הזהיר
על אונאת דברים· שלא יקניט את
חברו ולא ישיאנו עצה שאינה
הוגנת לפי דרכו והנאתו של יועץ
ואם תאמר מי יודע אם לרעה
נתכוונתי: ויראת מאלהיך היודע
מחשבות הוא כל דבר המסור
ללב שאין מכיר בו אלא מי
שהמחשבה בלבו נאמר בו ויראת
מאלהיך: וישבתם על הארץ לבטח·
שבעון שמיטין ישראל
גולים שנ׳ אז תרצה הארץ
והרצת׳ שבתותיה׳
ושבעים שנה גלות בבל
כנגד שבעים שמיטות
שביטלו היו: ונתנה הא׳
וגו׳ וישבתם לבטח עליה׳
שלא תדאגו משנת בצורת׃
[illegible]
ולא נאסף· אל הבית· את תבואתנו
כגון יין ופירות האילן וספיחים
הבאים מאליהם: לשלש השנים·
לקצת הששית· מניסן עד ראש
השנה· ולשביעית ולשמינית
שיזרעו בשמינית במרחשון
ויקצרו בניסן: עד השנה התשיעית
עד חג הסוכות של תשיעית
שהוא עת בוא תבואתה של
שמינית לתוך הבית· שכל ימות
הקיץ היו הגרנות בשדה ובת
ובתשרי היה עת האסיף לבית
ופעמים שהיתה צריכה לעשות
לארבע שנים בששית שלפני
השמיטה השביעית שהן בטלין
[illegible] שתי שנים רצופות
שביעית והיובל [illegible]
[illegible] השמיטות סלק: והארץ לא
תמכר לצמיתות· ליתן לאו על
חזרת שדות לבעלים ביובל שלא
יהא הלוקח כובשה: לצמיתות

ואלתם
ושוכב
יון.מע
היינים
תני בן
ב
ד
ב
ה
ול

אל׳

[illegible]

לצמיתות: לפסיקה למכירה פסוקה עולמית: כי לי ה
הארץ· אל תרע עינך בה שאינה שלך: ובכל
ארץ אחזתכם וגו׳· לרבות בתים ועבד עברי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] שישייר שדה לעצמו: וגאל את
[illegible]
[illegible] וכי יש לך [illegible]
[illegible]
גואל שיוכל לגאול ממכרו· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] המדות כפי חשבון לכל שנה [illegible]
[illegible] מן החשבון [illegible]
[illegible]
[illegible] עד שנת
היובל· [illegible] שנה [illegible] שהיובל [illegible]
[illegible] בית מושב עיר חומה: בית בתוך עיר המוקפת
חומה [illegible] יהושע בן נון: והיתה גאולתו וגו׳ לפי שנ׳
בשדה שיכול לגאלה [illegible]
ובתוך שתי שנים הראשונות אין יכול לגאלה· הוצרך
לפרש כאן [illegible] אם רצה לגאול בשנה ראשונה
גואלה· לאחר מכאן אינו גואלה: והיתה גאולתו· שלבית
ימים· ימי שנה שלימה קרויין ימים· וכן [illegible]
ימים: וקם הבית לצמיתות· יצא [illegible] ועומד
ברשות של קונה: [illegible]

קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימן
כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע
כי דבר יהוה הוא׃ ואקנה את השדה מאת חנמאל
בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף
שבעה שקלים ועשרה הכסף׃ ואכתב בספר
ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים׃
ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים
ואת הגלוי׃ ואתן את ספר המקנה אל ברוך בן
נריה בן מחסיה לעיני חנמאל בן דדי ולעיני
העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
הישבים בחצר המטרה׃ ואצוה את ברוך לעינ
לעיניהם לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי